

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 09 iulie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2019, declarat de inculpatul

Creangă Denis XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>01.11.2018 – 09.07.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>31.07.2019 – 30.10.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>12.12.2019 – 05.02.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 09 iulie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Creangă Denis a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea bunurilor și mijloacelor financiare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 09.07.2019.

2. Instanța de fond a constatat că la 01 septembrie 2018, inculpatul Creangă D., acționând în mod intenționat, împreună cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dorind survenirea consecințelor în urma acțiunilor ilegale, aflându-se la magazinul „Nivali”, amplasat pe str. Ștefan cel Mare, XXXXXX, inducându-l în eroare pe tatăl său, Creangă M., prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, l-au asigurat că Creangă D. a primit de la persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată bani în sumă de 5000 lei pentru confecționarea unui gard și porți din metal, fapt ce nu este adevărat și, sub pretextul de a nu se adresa la poliție cu o cerere în privința lui Creangă D. pentru neexecutarea obligațiilor asumate, prin comportament dolosiv, au dobândit ilegal de la Creangă M. suma de 1800 lei, cauzându-i un prejudiciu material în proporții considerabile.

Instanța de judecată a reținut că inculpatul, prin înscris autentic, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală.

Dat fiind că aceste probe dovedesc vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a persoanei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase prin comportament dolosiv, acțiuni săvârșite de două persoane, care au produs daune considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța ținut cont de faptul că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii, deci, noile limite ale art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal vor constitui, închisoare de la 1 an și 4 luni la 4 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, anterior a fost condamnat, concluzionând ca fiind oportună stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în condițiile aplicării în privința lui a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și neaplicând prevederile art. 84 Cod penal, deoarece sentința din 17.12.2018 la moment nu este în vigoare.

3. Avocatul Vasile Anton a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat că inculpatul a recunoscut integral vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele comise și a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, are un loc permanent de trai, este caracterizat pozitiv și nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, circumstanțe în care în privința acestuia este posibilă aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond corect s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite la art. 61 alin. (2) Cod penal și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, potrivit art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei săvârșite, în corespundere

cu împrejurările cauzei, normele legale, în măsură să atingă scopul de reeducare și corectare.

Deci, instanța a ținut cont de faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, nu este la prima abatere și nu și-a făcut concluziile necesare, nu a pășit pe calea corectării și din nou, cu intenție, a comis o infracțiune de aceeași categorie.

Potrivit art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Sanțiunea art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede pedeapsă cu amendă de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, iar cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite de pedeapsă cu închisoare sunt de la 1 an și 4 luni la 4 ani, astfel că instanța de fond i-a aplicat inculpatului pedeapsa în conformitate cu limitele stabilite prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Ori, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de apelant, aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde neprivative de libertate, prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal, reprezintă o soluție prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și al scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane. Iar, instanța de fond a motivat aplicarea pedepsei cu închisoare și lipsa temeiurilor de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, afirmațiile apărării în acest aspect fiind neîntemeiate.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, nonprivativă de libertate.

Recurentul a invocat că a recunoscut integral vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele comise și a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, are un loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv și nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, circumstanțe în care este posibilă aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 420, 421, 422, 425, 435 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod

de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul menționat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce nu îndeplinește cerințele legale de conținut, recursul inculpatului urmează a fi declarat inadmisibil.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și

reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Totodată, instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării.

În consecutivitatea enunțată, instanțele de fond și de apel, just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de 2 la 6 ani, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de inculpat (*pct. 5. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Ori, soluția instanțelor de fond și de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (*pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul apărării, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Deci, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.-5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că au adoptat hotărâri care conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Creangă Denis XXXXXX, împotriva deciziei sentinței Judecătoriei Bălți din 09 iulie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2019, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 februarie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Victor Boico